

Sür Beni Alına

— songlkaradağ · 08 Ekim 2013

Ölüm öyle sevdıyla bakar ki ömrümüze...

Oysa yaşanacak(tı) aşk
Hüzünden sonra mavi yeşil bir bahara...

Ben en çok seni sevdim
Kızılca kıyamet koparken yüreğimde
En çok sen diye sustum...

İçimin kuyularına akıtırken silüetini
Kan ter içinde kar yağdırdım yaralarım...

/Aleni bir sığınakta yüz sürüyorum sevdana.../

Bilmezdim gökyüzünü gözlerinde taşıdığını
Pencerenden umuda bakmadan evveli...

Bütün geceler sırdaş şimdi yokluğunda
Ben diye başladığım cümlem kalmadı artık
Biz derken açan gülleri görsen
Daha bir aydınlık şimdi yarın
Ne zaman özlem desem
Tuzu yakıyor içimi...

Dilimde bıçak kesiği ezgiler... Bir yarım sen...

Dört yanımı saran yorgunluklardan geçtim
İçimde bir beyaz türkü kanat çırparken
Lal olmadan son kez dilim
Üşümüş sesinle konuşmaya geldim...

İçimin narlı kuyularından cümleler çekerken
Ki sade bir sevdıyla yüz süremem ömrüne amenna!

Her ayrılıkta yenik düşermiş insan

Her aşk biraz yorgunluk
Her şiirin bir dönüş saati vardır
Bir de gidişi süresiz...

Sende sonsuza kadar yaşamaya geldim...

Sür beni alınca ki kirlenmiş yazgıma aydınlık değsin!

Deniz PINAR'a ses olduęu için sonsuz sevgiler...